

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 23.

1 grudnia 1924.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
36. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie wrocławskim w okręgu sądu okręgowego we Wrocławku.	579
37. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie mińsko-mazowieckim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	579
38. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1924 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów o utworzeniu sądu okręgowego w Równem	579

OKÓLNIKI:

Okólnik № 956/III. P. W./24 w sprawie zmian w raporcie z procent. podziału kosztów robocizny więźniów.	580
Okólnik № 957/II. G. Ś./24 w sprawie zaliczek na uposażenie . . .	583
Okólnik № 958/II. G. S./24 w sprawie wypłaty uposażenia za gruzdzień 1924 r.	584
Okólnik № 959/I. U./24 o opłatach sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych	585
Okólnik № 960/III. A. W./24 w sprawie korzystania z mieszkań w gmachach więziennych i utrzymywania w obrębie tych gmachów inwentarza żywego stanowiącego własność prywatną, oraz używania więźniów do posług domowych	585
Okólnik № 961/II. A./24 o sposobie wpisywania w rejestrach sądów powiatowych okręgów apelacyjnych: katowickiego i poznańskiego i sądów powiatowych górnośląskiej części województwa śląskiego spraw o przerachowaniu należności w trybie postępowania niespornego	586

Okólnik № 962/II. G. S./24 w sprawie potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych	Str. 587
PISMA OKÓLNE:	
• Pismo okólnie № 817/II. O./24 w sprawie jednorazowej odprawy przy zwalnianiu funkcjonariuszów państwowych ze służby.	587
Pismo okólnie № 819/II. G. S./24 w sprawie diet przy podróżach służbowych do stolicy i na obszar województwa śląskiego.	588
Pismo okólnie № 820/II. O./24 w sprawie ustalenia szczebla uposażenia tym funkcjonariuszom, którzy ponownie zostali przyjęci do służby państwowej i którym przywrócono w myśl art. 64 pragmatyki służbowej prawa nabyte poprzednią służbą	588
• Pismo okólnie № 821/II. O./24 w sprawie dodatku na mieszkanie	589
Pismo okólnie № 822/II. G. S./24 w sprawie przekazywania pieniędzy przez władze i urzędy państwowe za pośrednictwem Banku Polskiego	590
Pismo okólnie № 823/II. A./24 w sprawie ustanowienia Nadzwyczajnego Komisarza do walki z nielegalnym obrotem towarowym z zagranicą, jak również przemytu waluty polskiej na obszarze województw: kieleckiego, krakowskiego, pomorskiego i śląskiego	590
Pismo okólnie № 824/III. P. W./24 w sprawie prowadzenia rachunkowości w działach pracy więzień	591
Pismo okólnie № 826/II. G. S./24 w sprawie rocznych wykazów czynności władz sądowych.	594
Pismo okólnie № 827/II. G. S./24 w sprawie zamiany obligacji pożyczek państwowych, znajdujących się w depozytach karnych na obligacje pożyczki konwersyjnej.	594
KOMUNIKATY:	
Komunikat w sprawie fałszywych biletów 50-cio złotych	595
Przepisy dla wymiany uszkodzonych biletów Banku Polskiego	596
Postępowanie z fałszywymi biletami Banku Polskiego	596
ZAWIADOMIENIA:	
Lista znawców dla oceniania większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi	596
RUCH SŁUŻBOWY	597
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	598
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	599
c) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.	599
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.	599
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	600
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	600
KONKURSY	600

36.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 listopada 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie wrocławskim w okręgu sądu okręgowego we Wrocławku.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się w okręgu sądu okręgowego we Wrocławku co następuje:

§ 1. Wylącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu we Wrocławku część miasta Wrocławka, połączona w granicach: szosa Brzeska, Aleja Ciemna, ul. Kościuszki, Nowy Rynek, ul. Warszawska, Aleje Szopena i szosa Kowalska, i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I okręgu we Wrocławku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

37.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie mińsko-mazowieckim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Warszawie co następuje:

§ 1. Znosi się sąd pokoju w Latowiczu.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu w Mińsku Mazowieckim gminy: Iwowe, Jeruzal, Latowicz i Wielgolas.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

38.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1924 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów o utworzeniu sądu okręgowego w Równem.

Na mocy § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 maja 1923 r. w przedmiocie utworzenia sądu okręgowego w Równem (Dz. U. R. P. № 54 poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyła się moc obowiązującą przepisów, zawartych w § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów o utworzeniu sądu okręgowego w Równem, ogłoszonego w № 147 „Monitora Polskiego” z roku 1923, w № 13 poz. 50 „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości” z roku 1923.

§ 2. Wszystkie sprawy cywilne z powiatów: dubieńskiego, krzemienieckiego, ostrońskiego, rówieńskiego i sarnieńskiego, które wpłynęły przed dniem 1 lipca 1923 r. do sądu okręgowego w Łucku, a które przed dniem 1 stycznia 1925 r. były lub będą prawomocnie bądź nieprawomocnie osądzone przez sąd okręgowy w Łucku, pozostają nadal w tym sądzie, wszystkie zaś inne sprawy cywilne z wymienionego wyżej obszaru, będące w toku, mają być z dniem 1 stycznia 1925 r. przekazane do osądzenia sądowi okręgowemu w Równem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

OKÓLNIK № 956/III. P. W./24

w sprawie

zmian w raporcie z procent. podziału kosztów robocizny więźniów.

Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do P.p. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Wprowadzony okólnikiem Ministerstwa z dnia 14 kwietnia 1923 r. za L. 691/IV. P. W./23—Dz. Urz. № 16 str. 444—454 raport z procentowego podziału kosztów robocizny więźniów, zatrudnionych pracą dochodową, po przejściu na walutę złotową oraz po wydaniu szeregu zarządzeń, dotyczących zmian i uzupełnień w kalkulacji kosztów robocizny więźniów, uległ automatycznie pewnym zmianom, które jednak nie przez wszystkie Działy Pracy więzień są uwzględniane.

Wobec powyższego Ministerstwo załącza nowy wzór raportu z ustalenia sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia, zatrudnionego pracą dochodową oraz z procentowego podziału ogólnej sumy kosztów robocizny więźniów, celem niezwłocznego zastosowania.

Warszawa, 17 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki
Podsekretarz Stanu

(Wzór z przykładami).

R A P O R T

z ustalenia sumy zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia na miesiąc październik 192...r. z obliczenia miesięcznego ogólnych sum kosztów robocizny więźniów, kosztów handlowych oraz minimalnej sumy zysków.

1. Przeciętą rzeczywistą sumą kosztu wyżywienia jednego więźnia w miesiącu wrześniu 192 r.	Zł. — gr. 19,3
2. Podwojona	„ — „ 38,6

3. Zwiększona o 10 ⁰ / ₀	Zł. — gr. 42,4
4. Wysokość zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia na 1 października 192 r.	„ — „ 43
5. Cena rynkowa 400 gr. chleba pyłowego na 1 października 192 r.	„ — „ 20
6. Suma przypadająca na dodatkowe żywienie więźnia według zasadniczej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy jego, po odliczeniu: a) 50 ⁰ / ₀ , czyli gr. 21,5 dla Skarbu Państwa, jako zwrot niezwłoczny kosztów utrzymania więźnia, b) 20 ⁰ / ₀ czyli gr. 8,6, a po zaokrągleniu w myśl okólnika Ministerstwa № 779/III. P. W./24 (Dz. Urz. № 18/24 r.)—gr. 9 na wynagrodzenie więźnia za pracę dochodową i c) 5 ⁰ / ₀ , czyli gr. 2,15 razem, na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia i na więźniów ciężko pracujących w gospodarstwie więziennym [gr. 43—(21,5+9+2,15)] :	„ — „ 10,35
7. Wysokość dodatku, jakim należy uzupełnić zasadniczą minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia, biorąc pod uwagę, że cena 400 gr. chleba pyłowego (gr. 20) przewyższa przypadającą na dodatkowe żywienie więźnia sumę o groszy 10.	„ — „ 10
8. OSTATECZNA SUMA OBOWIĄZUJĄCEJ MINIMALNEJ KALKULACYJNEJ OCENY PRACY WIĘŹNIA (minimalne koszty robocizny więźnia) na miesiąc październik 192 r.	„ — „ 53

9. Ogólna ilość dni przepracowanych przez więźniów dochodowo w miesiącu październiku 192 r.	
a) z żywieniem dodatkowym więźniów przez Dział Pracy	171 ¹ / ₂ dni
b) z żywieniem dodatkowym więźniów przez osoby korzystające z robocizny więźniów	54— „
	<u>225¹/₂ dni</u>
10. Z ogólnej ilości dni przepracowanych dochodowo przypada:	

I. Na roboty ulgowe, obliczane bez zysków:

a) dla działu gospodarczego więzienia (okólnik Ministerstwa № 561/IV. P. W./23 z dn. 1 lipca 1923 r. (wypiek chleba dla więzienia)	2 ¹ / ₄ dni
b) dla instytucji sądowych i domów administracyjnych (okólnik Ministerstwa № 850/III. P. W./24—Dz. Urz. № 6/24) porządkowanie ubikacji sądowych	3— dni 5 ¹ / ₄ dni
11. Na naukę rzemiosła w warsztatach, prowadzonych przez przedsiębiorców prywatnych wewnątrz więzienia z obowiązkiem płacenia za każdego uczącego się rzemiosła więźnia sumy, odpowiadającej wysokości sumy obowiązującej minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia (gr. 53).	—
Razem bez zysków	5 ¹ / ₄ dni

„Przy potrącaniu raty grudniowej tytułem spłaty zaliczek przyznanych jeszcze w swoim czasie w punktach, należy uwzględnić kwotę nadpłaconą w racie listopadowej 1924 r., z powodu zastosowania mnożnej 41 (zamiast 38) groszy.

Zaliczki wydane już od 1 listopada 1924 r. a obliczone według mnożnej 41 groszy winny być spłacone w odpowiednich ratach miesięcznych w tej samej sumie złotych, w jakiej zostały wydane”.

III. Okólnik z dnia 12 lutego r. b. L.G.U.K.289/W.A.K. (zobacz okólnik № 840/G.S./24 Dz. Urz. M-stwa Sprawiedl. № 5/24) pozostaje nadal w mocy z uwzględnieniem zmian, wynikających bezpośrednio z niniejszego zarządzenia w szczególności drugi ustęp punktu 1 okólnika z dnia 12 lutego r. b. dozna zmiany od 1 stycznia 1925 r.

Ustępy pierwszy i drugi punktu 4 ulegają zasadniczej zmianie o tyle, że władze asygnujące uwidoczniają w listach płatniczych miesięczne raty zaliczek w złotych w przedziałkach, przeznaczonych na potrącenia i tylko na ogólną sumę potrąconych rat miesięcznych, sporządzają deklaracje celem zarachowania tych rat przez kasy skarbowe, względnie Centralną Kasę Państwową, od razu na rachunek sum obrotowych p. t. „Zwrot funduszu zaliczkowego”. Deklaracje winny być sporządzone oddzielnie według lat, w których udzielono zaliczek i według urzędów, które je asygnowały.

Ustępy trzeci i czwarty punktu 4 tracą moc obowiązującą po wykonaniu w r. 1924 postanowień w nich zawartych.

Ustępy piąty, szósty, siódmy i ósmy punktu 4 pozostają w mocy z nieznacznymi zmianami, wynikającymi z niniejszego zarządzenia.

Punkty 5 i 7 pozostają w mocy, natomiast punkt 6 traci moc obowiązującą. Ze względu na to, iż od dnia 1 listopada r. b. asygnowanie zaliczek i potrącanie rat miesięcznych odbywa się w złotych z zarachowaniem tych rat od razu do sum obrotowych, winny władze asygnujące niezwłocznie przystąpić do wykonania ustępów trzeciego i czwartego punktu 4 okólnika z dnia 12 lutego r. b. L. G.U.K./289/W.A.K. (zobacz okólnik № 840/G.S./24 Dz. Urz. M-stwa Sprawiedl. № 5/24) nie oczekując terminu 10 grudnia r. b.

Warszawa, 21 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Zychliński

OKÓLNIK № 958/II. G. S./24

w sprawie

wypłaty uposażenia za grudzień 1924 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 19 listopada 1924 r. L. 3986/D.B./1 zawiadamiam, że uposażenia, względnie wynagrodzenia umowne za miesiąc grudzień 1924 r., należy obliczyć przy zastosowaniu mnożnej w kwocie czterdzieści jeden groszy tudzież że w wypadkach, w których przy wypłacie uposażenia względnie wynagrodzenia umownego nie ma zastosowania mnożna, należy wypłacić uposażenie, względnie wynagrodzenie za grudzień r. b. w wysokości listopadowego 1924 r.

Warszawa, dnia 22 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 959/I. U./24

o opłatach sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych.

Do wszystkich sądów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości, że niektóre sądy niejednolicie stosują postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 października 1924 r. o opłatach stemplowych i sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. № 89 poz. 844). Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że według § 1 rozporządzenia to ma być stosowane we wszelkich sprawach, w których żądanie strony ma być określone na podstawie rozporządzenia z dnia 14 maja o przerachowaniu wierzytelności prywatno-prawnych. Niema przytem różnicy, czy powód żąda wykonania świadczenia, zasądzenia zapłaty, wydania przedmiotu, czy też tylko ustalenia stosunku prawnego lub prawa, jeżeli w jednym i w drugim wypadku miara przerachowania była przedmiotem sporu.

Jeżeli natomiast na podstawie wyroku ustalającego miarę przerachowania, nie nakładającego jednak obowiązku świadczenia (zasądzonego zapłatę) powód wniesie nowe powództwo o świadczenie, to do tego ponownego powództwa nie będą już miały zastosowania przepisy §§ 4, 9 względnie § 12 rozporządzenia z dnia 3 października 1924 r., gdyż przedmiotem tego postępowania nie będzie już przerachowanie, którego miarę oznaczył już poprzedni wyrok ustalający.

Warszawa, dnia 19 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 960/III. A. W./24

w sprawie

korzystania z mieszkań w gmachach więziennych i utrzymywania w obrębie tych gmachów inwentarza żywego stanowiącego własność prywatną, oraz używania więźniów do posług domowych.

Do PP. Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach i Naczelników więzień okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Podczas wizytacji więzień przez przedstawicieli Ministerstwa skonstatowano, że w zabudowaniach więziennych, mających bezpośrednią łączność z więzieniem, mieszkają urzędnicy sądowi, nie należący do personelu więziennego oraz, że urzędnicy ci, a także i niektórzy z personelu więziennego hodują w zabudowaniach więziennych, znajdujących się w obrębie więzienia, własny inwentarz żywy, jak: świny, krowy i konie. Prócz tego stwierdzono, że personel więzienny i sądowy nie stosuje się do przepisów, zawartych w piśmie okólnem № 637/IV. PW./24 i nadal korzysta z pracy więźniów przy posługach domowych bądź bezpłatnie, bądź w wypadkach okólnikiem tym nieprzewidzianych, z ulgowej taryfy.

Doszło także do wiadomości Ministerstwa, że niektórzy urzędnicy Zarządu Centralnego i władz II i III instancji, spędzają urlop wypoczynkowy sami, lub z rodzinami w domach administracyjnych, znajdujących się zarówno poza obrębem, jako też w obrębie więzienia. Korzystanie z tego rodzaju usług naczelników i zarządców i więzień, przez urzędników pracujących w instytucjach będących dla przełożonych więzień instytucją zwierzchnią, Ministerstwo uważa za niewłaściwe.

Mając na względzie, że korzystanie z lokalów, znajdujących się w obrębie więzienia, przez osoby nie należące do personelu więziennego, jest niedopuszczalne i wprowadza do więzień element, któremu wstęp na teren więzienia, bez specjalnego każdorazowego zezwolenia władzy więziennej, regulaminowo jest wzbroniony, oraz że w zabudowaniach więziennych znajdujących się w obrębie więzienia, może być utrzymywany inwentarz li tylko skarbowy, Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Panów Prezesów i Prokuratorów i poleca Panom Naczelnikom Więzień ściśle przestrzeganie niniejszego okólnika i wydanie w tej mierze niezbędnych zarządzeń, tudzież o bezwzględne stosowanie się do wyżej podanego pisma okólnego № 637/IV. P. W./24.

Zarazem Ministerstwo zwraca uwagę, że przy wysyłaniu więźniów do posług domowych poza obręb więzienia, należy wyznaczać z pośród personelu więziennego odpowiedni dozór.

Warszawa, dnia 25 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 961/II. A./24

o sposobie wpisywania w rejestrach sądów powiatowych okręgów apelacyjnych katowickiego i poznańskiego i sądów powiatowych górnośląskiej części województwa śląskiego spraw o przerechowaniu należności w trybie postępowania niespornego.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych, okręgowych i Naczelników sądów powiatowych w wymienionych wyżej okręgach.

W myśl § 47² rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 14.5 1924 r. (Dz. U. R. P. 42, poz. 441) może się odbyć w sądach powiatowych przerechowanie należności w trybie postępowania niespornego. Ponieważ dla tych spraw w instrukcji dla sekretarjatów sądów powiatowych z 10.II 1914 r. (Dz. Pr. Min. Sprawiedl. str. 193 tudzież str. 197 i nast.) nie jest przewidziany osobny rejestr, Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza by sprawy tego rodzaju były wpisywane pod II (rubr. 6) wzoru 15 § 42 wymienionej instrukcji.

Ministerstwo prosi Pp. Przełożonych sądów o odpowiednie pouczenie właściwych funkcjonarjuszów i o czuwanie nad stosowaniem powyższego zarządzenia.

Warszawa, dnia 25 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 962/II. G. S./24

w sprawie

potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 18 listopada 1924 r. L. D. P. O. 2292/11 zawiadamiam, że pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę winien być w miesiącu grudniu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie według skali, ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu listopadzie 1924 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Sprawiedliwości № 21/24 Okólnik № 947/II. G. S./24).

Warszawa, dnia 27 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 817/II. O./24

w sprawie

jednorazowej odprawy przy zwalnianiu funkcjonarjuszów państwowych ze służby.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu nadesłało odpis następującego pisma do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 4 września 1924 r. № 1753/D. B./Em.

„Na odezwę z dnia 1/III 1924 r. № 1447/Os. wyjaśnia się co następuje:

Art. 44 ustawy z dnia 11/XII 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 6 z 1924 r.) w brzmieniu art. 1 ustęp e) ustawy z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 18) uchylił częściowo postanowienia art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17/II 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21) w brzmieniu ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67) dotyczące wypłaty odprawy w wysokości trzymiesięcznego uposażenia, a mianowicie w zastosowaniu do wypadków, w których zwolnienie ze służby państwowej następuje z powodu zmiany organizacji władz i urzędów. Obecnie należy odróżnić dwie kategorie zwolnionych:

- zwolnionych bez podania powodów na zasadzie wyżej wymienionego art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, w którym to wypadku odprawa w wysokości trzechmiesięcznego uposażenia przysługuje tylko o tyle, o ile urzędnika nie uprzedzono o zamiarze zwolnienia w terminie trzech miesięcy;
- zwolnionych w wypadkach, przewidzianych w wyżej wymienionym artykule 44 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, w których to wypadkach odnośny funkcjonarjusz ma prawo do odprawy w wysokości trzechmiesięcznego, ostatnio pobranego wynagrodzenia w służbie

czynnej, chociażby nawet został uprzedzony o zamiarze zwolnienia. Zasadą prawną zwolnienia pozostaje i w tych wypadkach art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej”.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 11 listopada 1924 r

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 819/II. G. S./24

w sprawie

diet przy podróżach służbowych do stolicy i na obszar województwa śląskiego.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W związku z postanowieniem § 5 (ustęp trzeci) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 72 poz. 703) zwracam uwagę, że przyznane uchwałą Rady Ministrów z dnia 26/XI 1923 r. procentowe dodatki do uposażenia, mianowicie dodatek stołeczny w wysokości 20⁰/₀, zaś dla województwa śląskiego dodatek kresowy w wysokości 20⁰/₀ i dodatek wyrównawczy również w wysokości 20⁰/₀ od uposażenia gasną z końcem roku 1924.

Warszawa, dnia 19 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 820/II. O./24

w sprawie

ustalenia szczebla uposażenia tym funkcjonarjuszom, którzy ponownie zostali przyjęci do służby państwowej i którym przywrócono w myśl art. 64 pragmatyki służbowej prawa nabyte poprzednią służbą.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i zastosowania się następujący okólnik Prezydium Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1924 r. № 106:

„Prezydium Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, że b. funkcjonarjuszowi państwowemu, którego przyjęto ponownie do służby państwowej w tym samym stopniu służbowym, jaki posiadał w chwili opuszczenia służby państwowej, i któremu przywrócono w myśl art. 64 pragmatyki służbowej prawa nabyte poprzednią służbą, należy wymierzyć ten sam szczebel uposażenia, jaki mu przysługiwał poprzednio w chwili opuszczenia służby państwowej, termin zaś posunięcia do następnego szczebla ustalić analogicznie do postanowienia, zawartego w art. 6 ustęp ostatni ustawy uposażeniowej.

O ile funkcjonarjusz państwowy opuścił służbę przed 1 października 1923 r. t. j. przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 r., otrzymuje w razie ponownego przyjęcia do służby państwowej w stopniu poprzednio posiadanym i przywrócenia praw, nabytych poprzednią służbą szczebel a) danej grupy, ponieważ dawniejsze ustawy uposażeniowe nie znaly szczebli uposażenia, wobec czego przywrócenie praw nabytych poprzednią służbą pozostaje bez wpływu na wymiar uposażenia w granicach danej grupy uposażenia.

O ile natomiast funkcjonarjusz przy ponownym przyjęciu do służby państwowej otrzymuje inny stopień służbowy, wyższy lub niższy, niż ten który poprzednio posiadał, przywrócenie po myśli art. 64 pragmatyki służbowej praw nabytych poprzednią służbą nie obejmuje kwestji uposażenia i funkcjonarjuszowi wymierza się uposażenie szczebla a)”.
Warszawa, dnia 19 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 821/II. O./24

w sprawie dodatku na mieszkanie.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Podaję do wiadomości i zastosowania się następujący okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 25 października 1924 r. № 2993/D. B./1:

„Z brzmienia art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) zmienionej ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 525) wynika, że dodatek na mieszkanie unormowany w wykonaniu powyższego artykułu rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673) nie jest uposażeniem (por. słowa „Oprócz uposażenia określonego w art. 3 i 4 ustawy . . . . . specjalny dodatek na mieszkanie”).

Wedle brzmienia umów zawieranych z pracownikami kontraktowymi stosownie do wzoru umowy służbowej, ustalonego okólnika Prezydium Rady Ministrów, w szczególności ostatnio w tej kwestji wydanym okólnikiem dnia 3 września r. b. L. 10769 pracownicy ci otrzymują wynagrodzenie równe uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych odpowiedniej grupy.

Z powyższego wynika, że dodatek na mieszkanie przysługuje tylko funkcjonarjuszom państwowym, których stosunek służbowy nosi charakter publiczno-prawny bez względu na to, czy są mianowani na stałe, czy też do odwołania (provizorycznie), nie przysługuje zaś pracownikom kontraktowym, których stosunek służbowy opiera się na prywatno-prawnej umowie.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia równocześnie, że funkcjonarjuszowi, którego żona pobiera uposażenie lub zaopatrzenie w instytucji państwowej, należy wypłacać dodatek na mieszkanie według stawki ustalonej dla samotnych o ile funkcjonarjusz ten nie utrzymuje w rozumieniu art. 4 powołanej ustawy o uposażeniu innych członków rodziny oraz, że żonę funkcjonarjusza państwowego, będącą funkcjonarjuszem państwowym należy pod względem dodatku na mieszkanie traktować jako samotną.

Warszawa, dnia 19 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 822/II. G. S./24

w sprawie

przekazywania pieniędzy przez władze i urzędy państwowe za pośrednictwem Banku Polskiego.**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.**

Zdarza się, że władze i urzędy państwowe przekazują z kas skarbowych należności za pośrednictwem Banku Polskiego urzędom lub osobom prywatnym do miejscowości, znajdujących się poza obrębem siedzib jego oddziałów, nie zaznaczając w asygnacjach i dołączanych do nich zleceniach, kto ma ponieść koszt przesyłki względnie prowizji, którą Bank Polski w takich wypadkach zalicza, wobec czego Bank Polski obciąża kosztami rachunek Ministerstwa Skarbu, podczas gdy niejednokrotnie ponieść je winni sami odbiorcy.

Wobec tego, że Bank Polski obowiązany jest w myśl art. 70 statutu (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 8 poz. 75) do przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat na rachunek Skarbu Państwa bezpłatnie tylko w obrębie działania swych oddziałów, a pobiera prowizję względnie zwrot kosztów w razie oddawania usług, wychodzących poza ramy jego obowiązku, zarządzam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 11 listopada 1924 r. L. D. K. 5888/WAK, aby powierzone mi władze i urzędy, korzystając z pośrednictwa Banku Polskiego przy przekazywaniu pieniędzy wyraźnie zaznaczały w asygnacjach i ewent. dołączonych do nich zleceniach, kto ma ponieść koszt przesyłki, ewentualnie ograniczyły korzystanie z usług Banku tylko do tych wypadków, kiedy odbiorca zamieszkały jest w siedzibie Centrali względnie Oddziału Banku Polskiego, a bez różnicy miejsca zamieszkania odbiorcy korzystały z pośrednictwa Banku Polskiego tylko wtedy, gdy odbiorca posiada rachunek w Centrali, względnie oddziale Banku Polskiego lub P. K. O., i gdy następuje jedynie przelew sumy z rachunku kasy na rachunek odbiorcy.

W pozostałych wypadkach władze i urzędy winny przekazywać pieniądze za pośrednictwem kas skarbowych w trybie postanowień par. 33 i 34 przepisów rachunkowo-kasowych oraz par. 88 i 89 instrukcji dla kas skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. № 45 z dnia 10 grudnia 1921 r.), (Monitor Polski № 285 z dnia 15 grudnia 1921 r.) na koszt odbiorcy, o ile z tytułu lub charakteru należności nie wynika, że kosztą te winien ponieść Skarb Państwa.

Nadmieniam wreszcie, że przy przekazywaniu przez władze i urzędy państwowe pieniędzy za granicę Bank Polski nie liczy żadnych kosztów.

Warszawa, dnia 21 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 823/II. A./24

w sprawie

ustanowienia Nadzwyczajnego Komisarza do walki z nielegalnym obrotem towarowym z zagranicą, jak również przemytu waluty polskiej na obszarze województw: kieleckiego, krakowskiego, pomorskiego i śląskiego.**Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości na obszarze województw: kieleckiego, krakowskiego, pomorskiego i śląskiego.**

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1924 r. utworzono urząd Nadzwyczajnego Komisarza do walki z nielegalnym obrotem towarowym z zagranicą, jak również przemytem waluty polskiej.

W interesie Skarbu Państwa i społeczeństwa leży jaknajwiększa sprawność powołanego do życia urzędu, a ta będzie mogła być osiągnięta przy odpowiednim współdziałaniu władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości biorących udział w ściganiu przemytu.

Powołując się na komunikat Ministerstwa Skarbu ogłoszony na 3 str. numeru 181 Monitora Polskiego z 8 sierpnia 1924 r. proszę wszystkie władze i urzędy wymiaru sprawiedliwości, aby okazywały Nadzwyczajnemu Komisarzowi wszelką pomoc niezbędną przy wykonywaniu powierzonych mu zadań przez odpowiednie traktowanie spraw karnych o przemytnictwo i udzielenie mu wszelkich koniecznych informacji w granicach obowiązujących postanowień. Należyty i szybki wymiar sprawiedliwości zapewni Nadzwyczajnemu Komisarzowi odpowiedni autorytet i umożliwi mu trwałe opanowanie przemytu rozgałęzionego na Górnym Śląsku i w województwach sąsiednich.

Warszawa, dnia 21 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Siennicki

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 824/III. P. W./24

w sprawie

prowadzenia rachunkowości w działach pracy więzień.**Do P.p. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, P.p. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach, oraz do P.p. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.**

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje w niniejszym piśmie okólnem następujące wyjaśnienia, dotyczące prowadzenia rachunkowości w działach pracy więzień:

1) W sprawie prowadzenia księgi strat i zysków, oraz bilansów, jako uzupełnienie Okólnika № 920/III. PW/24 z dnia 30/VIII. 24 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. z 1924 r. № 18 str. 467), Ministerstwo wyjaśnia:

Księga strat i zysków, oraz bilansów otwiera się dwoma rachunkami, a mianowicie: a) rachunkiem strat i zysków, i b) rachunkiem bilansu zamknięcia — tylko przy zamknięciu ksiąg buchalteryjnych działów pracy.

a) Na rachunku strat i zysków ustala się ogólne sumy strat i zysków działu pracy za ubiegły rok sprawozdawczy. Na ten rachunek przenosi się z poszczególnych rachunków sumy strat lub zysków ustalone przy ich zamknięciu bilansowem w następujących księgach buchalteryjnych: 1) utrzymania inwentarza żywego, 2) warsztatów i przedsiębiorstw więziennych, 3) gospodarstwa rolnego (rachunek uprawy pól i ogrodów na bieżący rok gospodarczy), 4) wynajmu więźniów, i 5) kosztów ogólnych; pozatem przenosi się również sumy strat i zysków z rachunku utrzymania inwentarza martwego, związanego z wynajmem robocizny więźniów otwartego w księdze utrzymania inwentarza martwego. Ustalone przy zamknięciu bilansu ogólne sumy wydatków jako straty na innych rachunkach w księdze utrzymania inwentarza martwego, dotyczących utrzymania inwentarza poszczególnych warsztatów i przedsiębiorstw więziennych, nie przenosi się bezpośrednio z tych rachunków, na rachunek strat i zysków, gdyż ogólne sumy wydatków powinny być co miesiąc przenoszone na rachunek odpowiedniego warsztatu lub przedsiębiorstwa więziennego w odpowiednich księgach buchalteryjnych, z którego to rachunku następnie powinny być przeniesione w końcu roku na rachunek strat i zysków w ogólnej sumie strat lub zysków,

osiągniętych z danego warsztatu lub przedsiębiorstwa więziennego. Powyższe również dotyczy rachunku inwentarza martwego, znajdującego się w rozporządzeniu administracji ogólnej działu pracy, na którym ustalone sumy strat przenosi się przedtem bezpośrednio na rachunek kosztów utrzymania tegoż inwentarza w księdze kosztów ogólnych.

Również na rachunek strat i zysków należy przenieść sumy strat lub zysków, ustalone przy zamknięciu bilansowym poszczególnych rachunków w księdze towarowej, oraz niektórych rachunków w księdze inwentarza martwego i żywego w wypadkach przeprowadzenia sprzedaży tego inwentarza.

O ile na którymkolwiek rachunku w księdze warsztatów i przedsiębiorstw więziennych w ogólnej sumie wydatków, poniesionych na dany warsztat, okaza się przy zamknięciu bilansowym ksiąg buchalteryjnych wydatki, uskutecznione w roku sprawozdawczym na wyroby niewykończone, które mogą być zrealizowanymi dopiero w roku przyszłym (robocizna więźnia, oraz koszt materiału w wyrobach niewykończonych), to sumy tych wydatków nie mogą być traktowane jako straty w roku sprawozdawczym, lecz wydatki te powinny być wyodrębnione i przeniesione na stronicę „WINIEN” przechodniego rachunku „WYROBÓW NIEWYKOŃCZONYCH” w księdze towarowej jako majątek.

Przeniesienie z poszczególnych rachunków sum strat lub zysków na rachunek strat i zysków uskutecznia się w następujący sposób: zamyka się dotyczące rachunki różnicą między ogólnymi sumami na stronicach „WINIEN” i „MA” każdego oddzielnego rachunku i tę różnicę przenosi się na rachunek strat i zysków, przyczem sumy strat poszczególnych rachunków zapisuje się na stronicy „WINIEN” rachunku strat i zysków, zaś sumy zysków — na stronicy „MA” tegoż rachunku.

b) Wszystkie rachunki ksiąg buchalteryjnych, które wykazują stan majątkowy, oraz zobowiązania działów pracy zamyka się pozostałościami majątkowymi i zobowiązaniami majątkowymi, poczem sumy tych pozostałości powinny być przeniesione na rachunek bilansu zamknięcia. Na stronicy „WINIEN” rachunku bilansu zamknięcia wypisuje się ogólne sumy pozostałego majątku działu pracy z poszczególnych rachunków, zaś na stronicy „MA” — sumy pozostałych zobowiązań majątkowych. Suma salda zamykająca rachunek bilansu zamknięcia, powinna się równać sumie salda, zamykającego rachunek strat i zysków.

Rachunek bilansu zamknięcia staje się bilansem otwarcia na nowy rok gospodarczy rachunków ksiąg buchalteryjnych przez zapisanie ogólnej sumy czystych zysków w myśl przepisów na dobro rachunku wydziału pracy więźniów.

2) Niektóre działy pracy więzień mylnie interpretują zarządzenia Ministerstwa, podane w Okólniku № 691/IV. PW./23 z dnia 14/IV 1923 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. z 1923 r. № 16 str. 444), dotyczące wpłacania na rachunek wydziału pracy więźniów 20% minimalnych kalkulacyjnych zysków. Przy wpłacaniu na rachunek wydziału co miesiąc tej sumy, niektóre działy pracy wpisując tę sumę na rachunek wydziału pracy więźniów w księdze dłużników i wierzycieli na stronicy „WINIEN” jednocześnie na stronicy „MA” tego rachunku uznają tą sumą rachunek wydziału pracy więźniów wbrew zasadom buchalteryjnym o zapisywaniu obrotów majątkowych, które powinny być zapisywane podwójnie. To postępowanie daje błędne wyniki, gdyż w bilansie zamknięcia nie odzwierciedlają się istotne wysokości zysków, bo już uznane poprzednio zyski nie wejdą do ogólnej sumy zysków, wynikających z bilansu. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że wpłacane co miesiąc na rachunek wydziału pracy więźniów sumy 20% minimalnych kalkulacyjnych zysków należy uważać jako zaliczki na poczet ogólnych zysków z danego roku sprawozdawczego. Z tego powodu nie należy uznawać co miesiąc rachunku

wydziału pracy więźniów z tytułu wpłacanych wyżej wymienionych sum, gdyż z początkiem nowego roku bilansowego zyski w ogólnej sumie wykazane w bilansie zamknięcia, powinny być jednorazowo zapisane na dobro rachunku wydziału.

3) Niektóre działy pracy więzień, jak widać z przesłanych do Ministerstwa bilansów, zmniejszają w zobowiązaniach za majątek przejęty po okupantach oraz od gospodarstwa więziennego odnośne sumy, wychodząc z mylnego założenia, że przeprowadzana zgodnie z przepisami amortyzacja przejętego inwentarza zmniejsza wysokość tych zobowiązań. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina, że zgodnie z pismem okólnym z dnia 9/III 1921 r. № 17987/100 i pismem okólnym № 315/III. PW/22 z dnia 21 czerwca 1922 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. z 1923 r. № 16 str. 389 punk 5) i str. 431) długi za wyżej wymieniony przejęty majątek nie powinny ulegać zmianom i powinny być stale wykazywane w tych sumach, w jakich został ten majątek przejęty na podstawie protokołów przejęcia.

4) Przy przeprowadzaniu amortyzacji inwentarza żywego i martwego działu pracy (rocznie w stosunku 20% jego wartości) sumę szacunkową inwentarza należy doprowadzić do 1 złotego, poczem należy zaprzestać przeprowadzania dalszej amortyzacji tego inwentarza. Suma szacunkowa w wysokości 1 złotego podlegającego amortyzacji inwentarza pozostaje już na stałe w księdze inwentarzowej do czasu skreślenia go z tej księgi, zgodnie z przepisami.

5) W związku z przybliżeniem się terminu zamknięcia działalności przemysłowo-handlowej działów pracy Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina o konieczności zestawienia z 31 grudnia 1924 roku bilansu zamknięcia, oraz o przesłanie go do Ministerstwa z wszelkimi załącznikami, uzasadniającymi jego poszczególne pozycje. Wśród powyższych załączników powinien być również odpis rachunku strat i zysków.

6) Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina o obowiązku działów pracy prowadzenia ściśle i dokładnie rachunku wydziału pracy więźniów w księdze dłużników i wierzycieli, oraz wykazywania prawidłowo stanu tego rachunku w raportach z obrotów majątkowych w pozycjach XV-ej i XVIII-ej. Przyczem zaznacza się, że na dobro rachunku wydziału pracy więźniów należy zapisywać sumy czystego majątku, wynikające z bilansów zamknięcia, oraz przekazywane przez ten wydział zaliczki, należności za przekazywany z innych więzień inwentarz, za druki (wysyłane przez wydział) i t. p. Obciążać zaś ten rachunek należy sumami wpłacanymi na rachunek wydziału, oraz za przekazany do innego więzienia inwentarz.

7) Pozatem Ministerstwo prostuje niniejszem omyłkę druku w piśmie Okólnym № 736/III. PW/24 z dn. 27 maja 1924 r. (Dzien. Urzęd. Min. Spraw. z 1924 r. № 12 str. 322). Punkt 7 pozycja f) wyżej wymienionego pisma Okólnego ma brzmienie następujące: „Pozycja XI-a równa się 20% czyli $\frac{1}{4}$ części pozycji 8-ej pomnożonej przez pozycję III-a”.

8) Działy pracy więzień mylnie interpretując Okólnik № 850/III. PW/24 z dn. 8/III r. b. (Dzien. Urzęd. Min. Spraw. z 1924 r. № 6 str. 213) względem zamówień instytucji sądowych, na wszelkie zamówienia tych instytucji nie stosują 20% minimalnych zysków. Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, że instytucje sądowe mają prawo w myśl wyżej wymienionego Okólnika do opłat ulgowych bez doliczania minimalnych zysków tylko za wynajem robocizny więźniów do utrzymania w porządku lokali sądowych. Wszelkie zaś inne roboty dla instytucji sądowych powinny być obliczane według normalnej taryfy, jak dla postronnych odbiorców.

9) Dotychczas między rozmaitymi zobowiązaniami działów pracy figurują dwie odrębne pozycje: 1) pozycja zobowiązań za majątek przejęty po okupantach i 2) pozycja zobowiązań za majątek, przejęty od gospodarstwa więzień-

nego. Wobec tego, że majątek przejęty po okupantach jest w rzeczywistości majątkiem należącym do gospodarstwa więziennego, z otwarciem ksiąg buchaltaryjnych na 1 stycznia 1925 r. nie należy zaprowadzać oddzielnej pozycji zobowiązań za majątek przejęty po okupantach, lecz sumę tych zobowiązań włączyć do sumy zobowiązań za majątek przejęty od gospodarstwa więziennego. Skutkiem powyższego nie będzie zachodzić potrzeba prowadzenia w księdze dłużników i wierzycieli odrębnego rachunku za majątek przejęty po okupantach.

10) Ze względu, że od dnia 1 stycznia 1925 r. będą obowiązywać raporty statystyczne według zmienionego cokolwiek wzoru, to Ministerstwo Sprawiedliwości poleca działom pracy więzień zaopatrzyć się w powyższe druki na rok 1925 w dyrekcji domu karnego w Rawiczu zgodnie z pismem Okólnym № 798/III. PW/24 z dnia 13/X-24 r. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedl. № 21 str. 544), żeby zestawienie statystyczne za miesiąc styczeń roku przyszłego mogło być już sporządzone przez działy pracy według nowego wzoru.

Warszawa, dnia 22 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 826/II. G. S./24

w sprawie

rocznych wykazów czynności władz sądowych.

Zarządzenie zawarte w piśmie okólnym № 668/II. G. S./24 z dn. 19/II 1924 r. (Dz. Urz. № 5) co do odrębnego sporządzania formularzy rocznych wykazów czynności pozostaje nadal w mocy aż do odwołania.

Warszawa, dnia 27 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 827/II. G. S./24

w sprawie

zamiany obligacji pożyczek państwowych, znajdujących się w depozytach karnych na obligacje pożyczki konwersyjnej.

Do wszystkich władz i urzędów sądowych w całym Państwie.

Uzupełniając pismo okólne № 815/II. G. S./24 zarządzam w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu co następuje:

O ile w sądowych depozytach karnych znajdują się obligacje pożyczek państwowych z roku 1918 i 1920 jako dowody rzeczowe (lica czynu), które nie mogą być wymienione na razie na obligacje pożyczki konwersyjnej, odnośne sądy obowiązane są sporządzić wykazy wspomnianych pożyczek w 2 egzemplarzach, zapisując numer sprawy, nazwisko i imię właściciela depozytu i jeden egzemplarz przesłać najdalej do 15 grudnia 1924 r. w przepisanej drodze

służbowej do Ministerstwa Sprawiedliwości, które na podstawie tych wykazów zarezerwuje w Urzędzie Pożyczek Państwowych Ministerstwa Skarbu potrzebną ilość obligacji pożyczki konwersyjnej.

Drugi egzemplarz pozostaje w sądzie w celu utrzymania w ewidencji spraw niezałatwionych. Przy nadsyłaniu względnie wydawaniu bezpośrednio petentom poszczególnych depozytów należy powołać się na przesłany wykaz z numerem sprawy.

Zaznaczam, że ewentualne szkody i straty, spowodowane dla osób prywatnych opóźnieniem w nadesłaniu Ministerstwu Sprawiedliwości wykazów, o których wyżej mowa, będą musieli ponieść urzędnicy winni niedotrzymania przepisane terminu.

Warszawa, dnia 28 listopada 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie fałszywych biletów 50-cio złotych.

W Oddziale Banku Polskiego w Tarnowie zatrzymano fałszyfikat biletu bankowego 50-cio złotowego.

T Y P I.

Fałszyfikat ten wykonany jest na papierze mniej gładkim. W medalionie niezadrukowanym podobizna Tadeusza Kościuszki wykonana jest natłuszczonym znakiem wodnym, występującym widocznie na zewnątrz w postaci plam tłustych, na odwrotnej stronie biletu.

Kolory farb: brązowy dobry, lila występuje zbyt silnie, granat niedobry, posiada odcień niebieski, podczas gdy bilet autentyczny drukowany jest granatem o odcieniu fioletowym.

Strona przednia.

Wizerunek Tadeusza Kościuszki wskutek niewłaściwego cieniowania twarzy i włosów i odmiennej farby granatowej utrzymany jest w tonie niebieskim, na bilecie zaś autentycznym posiada ton zdecydowanie fioletowy. Szczegół ten jest dla odróżnienia najcharakterystyczniejszy.

Druk nierówny, przerywany, o bardzo słabym tłoku. Rysunki z kompozycji festonowych i martwej natury w drobnych szczegółach zamazane—nie występują tak czysto i przejrzysto, jak na bilecie autentycznym. Numeracja w kolorze brudno-czarnym posiada nieco odmienny krój cyfr i odbicie mniej precezyjne, aniżeli numeracja na bilecie autentycznym, wykonana w kolorze czysto czarnym.

Strona odwrotna.

Rysunki festonów i martwej natury utrzymane silniej w kolorze lila, wykonane są niedokładnie, w drobnych szczegółach zamazane, a poszczególne fragmenty rysunków nie występują plastycznie.

Tło pod tekstem występuje bardzo niedokładnie z powodu często powtarzających się przerw linii.

Tarcza z orłem białym wykonana nieudolnie, a sam orzeł niewłaściwie cieniowany, wskutek czego poszczególne pióra nie występują wyraźnie.
Bank Polski m. p. *Rybiński* m. p. *Orczykowski*.

PRZEPISY

dla wymiany uszkodzonych biletów Banku Polskiego.

Zniszczone wskutek obiegu bilety bankowe przyjmuje Bank Polski bez żadnych potrąceń i ograniczeń przy wpłatach i przy wymianie, jednakże przedstawione bilety nie mogą wzbudzać podejrzeń co do oszukańczych z niemi manipulacji i nie może brakować więcej niż:

1. $\frac{1}{3}$ część odcinka,
2. a) trzy cyfry numeru i jeden podpis, lub jedna cyfra względnie litera serji i jeden podpis przy biletach po zł. 5, 10, 100 i 500 z datą 28 lutego 1919 r. oraz po zł. 5, 10 i 20 z datą 15 lipca 1924 r.
- b) jeden numer, lub jedna serja, lecz muszą być obydwa podpisy przy biletach po zł. 20 i 50 z datą 28 lutego 1919 r.

Zatarcie poszczególnych cyfr numeracji nie jest powodem odmowy zamiany biletu bankowego.

Bilet sklepony może składać się tylko z części, należących do tego samego odcinka.

Bilety, nie odpowiadające wyżej wskazanym warunkom, a uszkodzone przez pożar, powódź, lub inne nadzwyczajne wypadki, mogą być wymienione tylko na skutek każdorazowego postanowienia Dyrekcji Banku na wniosek Skarbcza Emisyjnego.

Postępowanie z fałszywymi biletami Banku Polskiego.

W razie przedstawienia w jakiegokolwiek kasie publicznej, lub prywatnej biletu fałszywego, albo podejrzanego o sfałszowanie, należy bilet zatrzymać, a okazicielowi wydać zaświadczenie zawierające:

- 1) nazwę instytucji, w której bilet zatrzymano,
- 2) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania okaziciela biletu,
- 3) wysokość odcinka z oznaczeniem serji i numeru,
- 4) podpis kasjera, który bilet uznał za fałszywy.

Zatrzymany bilet bankowy winien być natychmiast przesłany do najbliższego Oddziału Banku Polskiego z odpisem zaświadczenia, wydanego okazicielowi zakwestjonowanego biletu.

Zatrzymane bilety fałszywe przesyła Bank Polski Prokuraturze sądu okręgowego, jeżeli na ich okaziciela pada podejrzenie fałszowania względnie rozmyślnego puszczania w obieg fałszywych biletów, albo Policji Państwowej, kiedy szczególne okoliczności wymagają natychmiastowej interwencji.

Za zatrzymane fałszywe bilety nie otrzymuje okaziciel żadnego odszkodowania.

ZAWIADOMIENIE.

Lista znawców dla oceny większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi.

Sąd apelacyjny we Lwowie ustanowił znawcą dla oceniania większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi, w okręgu sądu okręgowego w Samborze, inżyniera Juljusza Maciołowskiego w Mokrzanach koło Sambora.

RUCH SŁUŻBOWY W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Leopold Herlinger René, sędzia sądu okręgowego w Katowicach — dyrektorem sądu okręgowego w Katowicach, dnia 28 lipca 1924 r.; Michał Wygoda, sędzia sądu okręgowego w Katowicach — dyrektorem sądu okręgowego w Katowicach, dnia 28 lipca 1924 r.; Tadeusz Pappée, sędzia sądu okręgowego w Katowicach — dyrektorem sądu okręgowego w Katowicach, dnia 28 lipca 1924 r.; Dr. Adam Strawiński, wiceprezes sądu okręgowego w Złoczowie — prezesem sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 15 października 1924 r.; Aleksander Mogilnicki, sędzia Sądu Najwyższego — prezesem Sądu Najwyższego, dnia 15 października 1924 r.; Stanisław Piwoński, sędzia sądu okręgowego w Lesznie — prezesem sądu okręgowego w Lesznie, dnia 28 października 1924 r.; Jan Przegaliński, notariusz w Łęczycy — sędzią sądu okręgowego w Łodzi, dnia 28 października 1924 r.; Bolesław Gontarski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — sędzią pokoju w Myszynie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 27 października 1924 r.; Michał Bolesław Chrzastowski, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym, dnia 28 października 1924 r.; Piotr Lipiński, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym, dnia 28 października 1924 r.; Aleksander Srzednicki, sekretarz sądu pokoju IV okr. w Białymstoku — komornikiem na powiat sokólski przy sądzie okręgowym w Białymstoku, dnia 30 października 1924 r.; Tadeusz Cwikliński, aplikant sądowy w Toruniu — asesorem w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 31 października 1924 r.; Ludwik Domagała, aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 31 października 1924 r.; Zygmunt Szaliński, aplikant sądowy — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 31 października 1924 r.; Jan Kuczyński, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany zast. do sprawowania czynności podprokuratora w Piotrkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 31 października 1924 r.; Edmund Kuźdowicz, aplikant sądowy w Poznaniu — sędzią powiatowym w Koźminie, w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 31 października 1924 r.; Dr. Zdzisław Barbacki, sędzia pow. w Nowym Targu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Nowym Sączu, dnia 31 października 1924 r.; Dr. Antoni Rogoż, sędzia zapasowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Jasle, dnia 31 października 1924 r.; Dr. Jan Mączyński, aplikant sądowy — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Jasle, dnia 31 października 1924 r.; Zdzisław Łodziński, kandydat advokatury — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Wadowicach, dnia 31 października 1924 r.; Rudolf Jackowski, sędzia sądu okręgowego w Łodzi — pisarzem hipotecznym przy sądzie okręgowym w Radomiu, dnia 4 listopada 1924 r.; Juljan Romuald Łempicki, sędzia sądu okręgowego w Kaliszu — notariuszem w Sieradzu, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 4 listopada 1924 r.; Zygmunt Zawadzki, sędzia pokoju I okr. w Zamościu — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Hrubieszowie, w okręgu sądu okręgowego w Zamościu, dnia 5 listopada 1924 r.; Marjan Bross, aplikant sądowy w Poznaniu — sędzią powiatowym w Międzychodzie, dnia 6 listopada 1924 r.; Stefan Grabowski, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym, dnia 7 listopada 1924 r.; Mikołaj Sosnowski — sędzią pokoju w Rożyszczach w okręgu sądu okręgowego w Łucku, dnia 10 listopada 1924 r.; Stanisław Kostka, aplikant przy sądzie powiatowym w Kościecznie — asesorem sądowym, dnia 10 listopada 1924 r.; Dr. Stefan Przewoski, aplikant przy sądzie powiatowym w Działdowie — asesorem sądowym, dnia 10 listopada 1924 r.; Dr. Edward Schmidt, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią powiatowym w Wodzisławiu, dnia 10 listopada 1924 r.; Tadeusz Bojkowski, Leonard Jankielewicz, Zygmunt Kwiatkowski, Michał Pawlikowski, Mieczysław

Sołowiejczyk, Szyja Zygmunt Najman, Józef Wertheim, Natalja Konówna, dnia 28 października 1924 r., Izaak Chudy, Pinkus Paweł Orzech, Dawid Altman, Władysław Pakszwer, Abram Trepman, Alfred Zaubermań, dnia 29 października 1924 r., Kazimierz Staryszak, Kazimierz Kozłowski, Czesław Andrzejewski, dnia 30 października 1924 r., Bernard Bruzda, dnia 4 listopada 1924 r., Józef Świętochowski, Leon Klinkowsztejn, Tadeusz Szmagier, dnia 10 listopada 1924 r., Elja Naftal Gutwerk, Stanisław Łypacewicz, dnia 12 listopada 1924 r., Jerzy Adolf Krajewski Kukiel Szylem Spodek, Józef Tyrmund, dnia 13 listopada 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Bronisław Filipkowski, Eugenjusz Mikołajczyk, Izidor Charambura, dnia 28 października 1924 r., Miłosz Muskowski, dnia 10 listopada 1924 r., Stanisław Józef Grabowski, dnia 12 listopada 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Janina Mincerowa, dnia 28 października 1924 r., Izaak Długacz, dnia 7 listopada 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie.

ADWOKATURA:

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszym ogłasza, że zostali wykreśleni z listy adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie następujące osoby:

Adw. Wacław Ciechowski, wskutek wyroku Sądu Dyscyplinarnego Rady Adwokackiej w Warszawie, zatwierdzonego przez Naczelną Radę Adwokacką, Adw. Józef Jerich, z powodu opuszczenia siedziby (art. 7 Statutu Palestry) Dec. Rady Adwok. z 21/X 1924 r.

Przeniósł swą siedzibę:

Adw. Seweryn Strzałkowski z Warszawy do Żyrardowa.

Zostali przyjęci w poczet adwokatów:

Adam Weryho-Darowski z siedzibą w Warszawie ul. Natolińska 5,
Tadeusz Łada z siedzibą w Warszawie ul. Szopena 4,
Konstanty Hejmowski z siedzibą w Warszawie ul. Ujazdowska 37.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Irena Płazewska z siedzibą w Warszawie ul. Śniadeckich 23,
Michał-Marceli Cohn z siedzibą w Warszawie ul. Szkolna 5,
Henryk Szulc z siedzibą w Warszawie ul. Jerozolimska 37,
Jerzy-Hilary Majmon z siedzibą w Warszawie ul. Trębacka 10.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Dr. Samuel Meyer, b. Radca Prawny Ministerstwa Spraw Wojskowych z siedzibą w Warszawie,
Joachim Peretz, b. adwokat przys. zamieszkały w Warszawie ul. Czackiego 4, z siedzibą w Warszawie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Irena Kaliska, aplikantka sąd. zamieszkała w Warszawie ul. Piękna 41, z siedzibą w Warszawie,

Feliks Majorowicz, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Wspólna 19, z siedzibą w Warszawie,
Władysław-Jan Tomorowicz, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Wspólna 26, z siedzibą w Warszawie,
Jan Ruff, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Bednarska 21, z siedzibą w Warszawie,
Juljusz Perle, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Mazowiecka 12, z siedzibą w Warszawie,
Chaim Czarny, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Miodowa 7, z siedzibą w Warszawie,
Mieczysław Dancinger, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Wiejska 31, z siedzibą w Warszawie,
Józef-Stanisław Madey, aplikant sąd. zamieszkały w Warszawie ul. Zgoda 9, z siedzibą w Warszawie.

Zgłosili zamiar przeniesienia się:

Adw. Izaak Wermus z Grodziska do Milanówka,
Adw. Wilhelm Hofmokl z Warszawy do Łodzi.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Gedalje Finkenthal z siedzibą w Jarosławiu,
Dr. Herman Berlas z siedzibą w Stryju.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Henryk Blaufeld adwokat w Krakowcu z Krakowca do Lwowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Jan Paweł Dąbrowski adwokat w Suchej ze Suchej do Makowa, jego substytutem ustanowiony został Dr. Józef Wozaczyński w Żywcu,
Dr. Bohdan Czajkowski z Bełża do Sokala.

Przesiedlili się:

Dr. Stefan Witwicki ze Lwowa do Drohobycza,
Dr. Eugenjusz Reiter z Drohobycza do Lwowa,
Dr. Samuel Hersch Rappaport ze Lwowa do Radziechowa.

Zmarł:

Dr. Selig Mach adwokat w Kutach.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Rudolf Baranowski z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Dr. Kazimierz Nieć z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Wolsztynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Aleksander Szymański z miejscem zamieszkania w Chełmnie,
Dr. Emil Bicz z miejscem zamieszkania w Kartuzach,
Dr. Stanisław Woyda z miejscem zamieszkania w Toruniu,
Stanisław Przysiecki z miejscem zamieszkania w Toruniu.

Wykreśleni z listy adwokatów:

Dr. Stein adwokat z Torunia na własną prośbę,
Walter Cohn adwokat z Kartuz na własny wniosek.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wskutek zrzeczenia się dopuszczenia do adwokatury przez Jerzego Pawlika
adwokata w Mikołajowie zarządzoano skreślenie go z listy adwokatów
tutejszego okręgu.

K O N K U R S Y :

Przy sądzie okręgowym w Tarnowie opróżniła się posada podprokuratora.
Podania o posadę tę należy wnosić w drodze służbowej najpóźniej do
dnia 10 grudnia 1924 r. do Prokuratury przy sądzie apelacyjnym w Krakowie.

W okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu opróżniły się posady sędziów
sądu okręgowego w Bydgoszczy i Ostrowie.

Kompetenci o te posady a ewentualnie także o posadę sędziego sądu
okręgowego w Poznaniu wniosą podania w drodze służbowej na ręce prezesa
sądu apelacyjnego w Poznaniu do dnia 15 grudnia 1924 r.

W okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu jest do obsadzenia posada sę-
dziego sądu okręgowego w Grudziądzu. Udokumentowane podania o tę po-
sadę lub opróżnić się mogące przy innych sądach okręgowych należy wnosić
w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Toruniu do dnia
15 grudnia b. r.